

Și bune... și rele din regiunea Banat

A m primit deunăzi la redacție un material foarte interesant. Este vorba de o lucrare statistică, un anuar al atletismului bănățean întocmit de un inimos activist voluntar, LIVIUS MICȘAN, din Timișoara.

Fiind prima lucrare de acest fel din întreaga țară, considerăm necesar să ne oprim puțin asupra ei, s-o răsfoim cu toată atenția. Pe 46 de pagini, dactilografiate cu îngrijire, sint cuprinse aspecte ale activității duse în 1962 pe tărîmul atletismului:

- componenta comisiilor regionale (președinte prof. Anton Hockl — fostul nostru internațional la sutlă);
- tabele cuprinzînd numele celor 23 de antrenori, 12 instructori voluntari, 104 arbitri, 6 maeștri ai sportului, 33 de secții de atletism (dintre care 11 afiliate în 1962);
- recordurile regionale, rezultatele campionatelor regionale la toate categoriile, ale concursurilor tradiționale în regiune;
- listele celor mai buni 10 atleți și atlete (seniori și juniori) din Banat.

Lucrarea este deosebit de valoroasă, prin conținutul său care reflectă, cum nu se poate mai bine, activitatea desfășurată în această regiune.

Și pentru că veni vorba despre munca dusă de antrenorii, profesorii de educație fizică, instructorii voluntari, arbitrii, activiștii și atleții bănățeni, fie-ne îngăduit să facem și noi câteva completări acestui anuar:

- regiunea Banat are în loturile republicane pe 1963 — după orașul București — cel mai mare număr de atleți: 25;
- în listele celor mai buni 10 performeri pe țară, 23 sînt din această regiune;
- există foarte mulți profesori de educație fizică cu specializarea în atletism;
- în întreaga regiune sînt numeroase baze sportive pentru practicarea atletismului;
- în finalele principalelor competiții cu caracter republican (campionate și concursuri) atleții bănățeni au figurat cu regularitate pe primele locuri ale clasamentelor, iar în concursul republican pe echipe reprezentative de regiuni, Banatul a ocupat locul doi.

Adăugînd și aceste completări la bilanțul realizărilor din 1962, putem să avem o imagine și mai conturată a muncii desfășurate în acest colț de țară. Totuși, cercetînd cu atenție cele 46 de file ale anuarului păstrăm convingerea că în regiunea Banat nici pe departe nu s-au folosit posibilitățile existente (și sînt atît de mari!), pentru a se asigura atletismului puternice rădăcini în mase, pentru a se depista cei mai talentați tineri, pentru a se ridica rezultatele la o înaltă valoare internațională etc.

Recent a avut loc la Timișoara consfătuirea comisiei regionale de atletism, la care a asistat în calitate de delegat al F.R.A., tov. GHEORGHE ZIMBREȘTEANU, antrenorul federal. L-am rugat să ne spună ceva despre lucrările acestei consfătuiri, foarte importante prin aceea că s-a făcut analiza muncii și se discutau obiectivele atletismului din regiunea Banat pe anul 1963.

Din capul locului vreau să remarc, ne-a spus interlocutorul nostru, că mobilizarea la această consfătuire a fost slabă. N-au fost invitați reprezentanții Statului popular (regional și orașene) și ai U.T.M., iar mulți dintre cei invitați au absentat pur și simplu! Și dacă vă voi spune că au lipsit directorii de la S.S.E., Școala medie cu program special de educație fizică, șeful secțiunii de învățămînt a Statului popular orașene, majoritatea profesorilor de educație fizică (au fost prezenți numai 4), veți putea înțelege mai bine că au lipsit tocmai o serie de factori importanți în acțiunea de ridicare a activității atletismului în regiunea Banat. Asta, ca să nu mai vorbesc de faptul că au absentat și reprezentanții a trei raioane (Moldova Nouă, Oravița și Orșova).

Din discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au reieșit câteva aspecte care merită atenția. Le voi sistematiza astfel:

● baza de mase a atletismului nu este încă la nivelul așteptat, în funcție de posibilitățile existente. O vină revine și tov. Pavel Gheorghiu, președintele consiliului regional al UCFS, care a făcut prea puțin în direcția orientării către atletism a atenției și preocupărilor profesorilor de educație fizică;

● campionate raionale de atletism nu au fost organizate decît în raionul Arad, deși în această direcție există însăși Hotărîrea Conferinței pe țară a UCFS;

● organele locale ale UCFS nu informează comisile de atletism despre sarcinile și obiectivele consiliului regional (Lipova, Reșița, Deta), ca să nu mai vorbim de faptul că nu controlează și nu îndrumă activitatea acestor comisii. În felul acesta poate fi explicat și faptul că, deși în obiectivele anului trecut figura sarcina înființării de noi secții de atletism în raioanele Deta (5), Făget (3), Lipova (3), Moldova Nouă (1), Oravița (3) totuși n-a fost înființată nici măcar o secție din acestea 15 planificate;

● numărul sportivilor legitimați a crescut față de 1961 cu 124, dar totalul de 736 este complet neadecvat și necorespunzător pentru o asemenea regiune. Dintre aceștia numai 422 de atleți au o clasificare sportivă. Cîteva raioane (Bozovici, Deta, Făget, Lipova, Oravița, Sînnicolau) n-au clasificat nici un atlet în 1962, iar cluburile mari Banatul, Știința și C.S.O. Timișoara au realizat numai 20,10 și respectiv 22 de atleți clasificați, ceea ce este mult prea puțin;

● la această situație a contribuit și slaba preocupare a celor mai mulți profesori de educație fizică. Aceștia n-au înțeles să-și ducă la îndeplinire sarcina avută, aceea de a pregăti pe elevii școlilor respective, în așa fel ca 10% dintre ei să obțină normele pentru categ. a III-a și juniori. (Prof. Dușan Tatalovici — metodistul Secțiunii de învățămînt a Statului popular regional, n-a îndrumat și n-a controlat profesorii în îndeplinirea acestei sarcini);

● în ceea ce privește baza materială, din discuții a reieșit că asociațiile și cluburile sportive, proprietare de stadioane, n-au depus interes pentru reamenajarea și întreținerea bazelor existente. La Lipova, terenul de fotbal este astfel îngrădit că pista se află în afara gardului și pe ea a crescut iarbă de pascu, oile; la Lugoj, după ce a fost organizat un concurs hipic, pista n-a mai fost refăcută, fiind astfel aproape impracticabilă pentru atletism; la Arad, stadioanele C.F.R. și Vagonul au piste foarte proaste, I.C.O. nu are stradal de zgură superficial iar U.T.A., plină mai deunăzi, a fost „tabu” pentru atleți etc. În schimb, la Deta și Sînnicolau Mare, unde a existat mai multă preocupare, s-au putut amenaja, prin muncă patriotică, baze simple pentru atletism;

● colegiul regional de antrenori a avut un plan de muncă bine realizat, cu o tematică bogată. Dar activitatea colegiului a lăsat mult de dorit pentru că n-a ținut seдинте planificate și n-a urmărit tematică propusă. Colegiul n-a organizat nici un schimb de experiență între antrenori, aceștia preferînd să lucreze individual. În Timișoara, ca și la Reșița sau la Arad, există condiții dintre cele mai bune pentru o grupare a forțelor cadrelor tehnice și formarea unor centre de antrenament pe grupe de probe;

● numărul instructorilor voluntari este aproape neînsemnat față de nevoi, dar nu s-a luat nici o măsură concretă pentru organizarea unor cursuri de pregătire a acestor instructori.

Obiectivele anului 1963, hotărîte în această consfătuire trebuie să fie privite cu toată atenția, cu tot spiritul de răspundere, în așa fel ca traducerea lor în viață să ducă în mod nemijlocit la impulsionearea activității atletismului, potrivit vorbirii — care le place atîta localnicilor — că „tot Banatul fruncează”.

ALERGĂTORII ROMÎNI AU DOMINAT

„CROSUL BALCANIC”

(Urmare din pag. 1)

marcat desfășurarea cursei seniorilor. În primul rînd victoria lui Dalkilik în clasamentul individual și în al doilea rînd omogenitatea formației romine, ai cărei componenți au terminat cursa, la rînd, pe locurile 2-3-4-5. După cite știu, este unul dintre cele mai bune punctaje obținute de o echipă națională la această competiție. Profit de această ocazie și prin intermediul ziarului dv. vreau să-i felicit nu numai pe sportivii romini dar și pe colegii mei, antrenorii. Este, desigur, și meritul antrenorilor dv. în perfecta pregătire a echipelor de cros. Ca antrenor mi-am putut da bine seama de aceasta...

Cum era și firesc, am așteptat cu nerăbdare apariția ziarelor de luni dimineață. Am luat cîteva și cu ajutorul unui traducător am notat cîteva din relatările ziariştilor turci. Astfel, cunoscutul cronicar de atletism Nurhan Aydır a scris, în ziarul „MYLLIET”, cuvinte elogioase despre comportarea formațiilor noastre, insistînd în mod special asupra puterii de luptă arătate de fiecare sportiv român. Cum este și firesc, victoria atletului turc Dalkilik a fost comentată cu lux de amănunte, dar a fost subliniat faptul că ea este cu atît mai prețioasă cu cît a fost realizată în compania unor alergători foarte valoroși ca Grecescu, Barabaș, Lupu, Vamoș.

În comentariul publicat de ziarul „TERCUMAN” un pasaj întreg este dedicat lui Florica Grecescu. „Cu un fantastic efort de voință, folosind bogata-i experiență tehnică și valoarea-i recunoscută, Florica Grecescu a adus României un merit titlu de campioană balcanică”.

Alte ziare „AKSAM” și „YENI SABAH” au, de asemenea, aprecieri elogioase la adresa sportivilor noștri, pe care-i citează ca exemplu pentru excepționala lor combativitate și pentru spiritul de echipă, prezent în fiecare moment al luptei sportive.

În fotografie: Echipa feminină de cros a R. P. Romine: Florica Grecescu, Florentina Stancu, Victoria Cosa, Elisabeta Teodorof.

EDIȚIA A 27-a, CEA MAI GREA DIN ISTORIA „MONDIALELOR” DE TENIS DE MASĂ

10 zile de concurs, 7 probe, 52 de țări, 87 de echipe (50 masculine și 37 feminine), 511 participanți (335 de jucători și 176 de jucătoare), iată în limbajul sec al cifrelor, ce va însemna cea de a 27-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Praga din 5-14 aprilie. Este fără discuție cea mai grea ediție din istoria de aproape 40 de ani a acestei competiții. Și pentru a avea o imagine mai completă asupra amploarei întrecerilor găzduite anul acesta în capitala R. S. Cehoslovace, este suficient să facem o scurtă comparație — tot cu ajutorul cifrelor — cu ediția precedentă, de la Pekin — 1961, cînd de asemenea se obținuse un record de participare. Atunci au luat parte în același număr de zile și de probe, 32 de țări, 45 de formații (26 masculine și 19 feminine), 239 de concurenți (152 de jucători și 87 de jucătoare). Așadar, la Praga va fi o participare dublă decît la Pekin și orice alte comentarii sînt de prisos.

Se înțelege că o asemenea afliuență de sportivi într-o competiție unde se decern 7 titluri mondiale, a ridicat numeroase și dificile probleme organizatorilor cehoslovaci. Este însă de așteptat ca desfășurarea propriu-zisă a partidelor ca și toate celelalte amă-

nunte să fie rezolvate în cele mai bune condițiuni.

Astfel, jocurile vor avea loc în noua sală a sporturilor (18.000 de locuri), inaugurată anul trecut cu ocazia campionatelor mondiale de patinaj artistic. În sală vor fi instalate 16 mese de concurs, iar alte 7 vor sta la dispoziția jucătorilor pentru antrenamente. Oaspeții vor locui în două hoteluri, rezervate special, iar masa le va putea fi servită fie la restaurantele din incinta hotelurilor, fie în alte situate în imediata apropiere a sălii de concurs. După cum se știe, înțînirile vor avea loc de dimineață pînă noaptea tîrziu, fără întreruperi.

Spectatorii praghezi manifestă un mare interes pentru aceste campionate mondiale, lucru ilustrat prin numeroasele cereri de bilete. Este și firesc să fie așa, dacă ne gîndim că în cele 10 zile de competiție, vor evolua și își vor măsura înțînitatea cele mai renumite „palet” de pe glob. Nici un nume cunoscut nu va lipsi de la strat. Cu excepția japonezului Hoshino — înlocuit cu alți coechipieri mai în formă — toți campionii lumii vor lupta să-și apere titlurile cucerite la Pekin. Și, în plus, alți jucători și jucătoare care acum doi ani începuseră abia să se afirme ca timiditate, vor încerca

fără îndoială să dea asalturi hotărîtoare la Praga pentru a urca cît mai mult din treptele consacrării. Așa, bunăoară, romînca Maria Alexandru, japoneza Seki, chinezoaica Lian Li-cen la fete și japonezul Konaka, brazilianul Da Costa (Biribe), suedezul Alser, românul Giurgucă și alții vor ataca frontal locurile ocupate de actualele glorii ale sportului cu paleta din lume, cum sînt Ciu Ciun-hui, Matsuzaki, Eva Földi, Itoh, Van Sien, Ciuan Tze-tun, Su In-sin, Ogimura, Kimura, Li Fu-yun, Berczik, Miki etc.

Dar, pe lîngă duelerile din probele individuale și întrecerile pe echipe pentru cîștigarea cupelor Corbillion și Swaythling suscită un interes cel puțin la fel de mare. De altfel cu aceste probe vor fi deschise campionatele mondiale.

Cele 37 de formații feminine au fost împărțite în 4 grupe și cele mai mari șanse pentru cucerirea șefiei în grupe ca și pentru disputarea semifinalelor le au R. P. Romina (gr. A), R. P. Chineză (gr. B), Japonia (gr. C) și R. P. Ungară (gr. D). La băieți, 26 de echipe alcătuiesc cele patru grupe principale, iar 24 fac parte din grupele preliminare (6). Cîștigătoarele ultimelor 6 grupe vor fi repartizate apoi în cele 4 grupe principale. Aici,

ies în evidență, pe baza performanțelor anterioare, echipele R. 1. Chineză (gr. A), R. P. Ungare (gr. B), Suediei sau R. S. Cehoslovace (gr. C) și Japoniei (gr. D). Acestea nu înseamnă că și alte formații nu pot emite pretenții la primul loc. De pildă, în grupa B, alături de reprezentativa maghiară, concurează cu bune posibilități și echipele R. P. Romine, R.P.D. Coreene, Braziliei și R. F. Germane.

Marea competiție care începe vineri la Praga este așteptată cu nerăbdare de pasionații tenisului de masă din lumea întreagă și pentru a constata dacă în decursul ultimilor doi ani raportul de forțe a suferit schimbări sau și de data aceasta sportivii chinezi și japonezi își vor manifesta din nou superioritatea. Înțînirile care urmează vor aduce desigur clarificările dorite. Sîntem convinși că în întrecerile din capitala R. S. Cehoslovace, un cuvînt greu vor avea de spus — ca și în alte rînduri — și sportivii noștri. Dar despre aceasta vom vorbi în numărul viitor.

CONSTANTIN COMARNISCHI